

บทเรียนด้านสุขภาพ บทที่ 49

เรื่อง ยอมรับในความแตกต่างของผู้อื่น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กเลือกแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์

ตัวชี้วัด:

เด็กมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง

สาระการเรียนรู้:

เข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างและพัฒนาการทางร่างกาย

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

พระเจ้าทรงประทานร่างกายให้กับฉัน

บทเรียน:

ยอมรับในความแตกต่างของผู้อื่น

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45-60 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถแสดงให้เห็นถึงการเคารพต่อคนอื่นๆ ที่แตกต่างจากพวกเขาหรือเธอได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. เมล็ดพืชหรือต้นไม้ที่แตกต่างกันสองชนิด
2. กระดาษและดินสอ
3. ซอลค์ / กระดาษดำ หรือกระดาษแข็ง ซึ่งเขียนพระธรรมปฐมกาล 1:27 ไว้
4. ถ้าสามารถทำได้ให้นำกระดาษสีหรือกระดาษขาวมาตัดหรือวาดเป็นรูปหัวใจ และให้เขียนชื่อพระคัมภีร์
เอเฟซัส 4:32 ลงบนกระดาษรูปหัวใจ
5. สีระบายและน้ำสำหรับทำความสะอาด (ถ้าสามารถทำได้)
 - แป้ง 2 ถ้วย
 - น้ำเย็น 4 ถ้วย
 - เกลีสประมาณหีบมือ
 - ผงสี

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนรวมทั้งข้อพระคัมภีร์ (ปฐมกาล 1:27, สดุดี 139:13-14, เอเฟซัส 4:32)
2. รวบรวมอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้
3. เลือกทำนองเพลงที่จะใช้ในการสอน
4. ถ้าเป็นไปได้ให้ตัดกระดาษรูปหัวใจและเขียนข้อพระคัมภีร์ให้กับเด็กๆ
5. ถ้าเป็นไปได้ให้ทำระบายสีที่สามารถใช้นิ้วระบายได้
6. ในกรณีที่ระบายสีให้เตรียมน้ำสำหรับทำความสะอาดหลังระบายสีด้วย
7. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ที่พวกเขาจะเป็นเด็กที่มีใจเมตตา

ขั้นตอนการเรียนการสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

1. ให้เด็กๆ ดู เมล็ดพืชหรือต้นไม้ที่แตกต่างกันสองชนิด (เช่น ข้าวบาร์เลย์, ข้าวสาลี, เมล็ดดอกทานตะวัน, เมล็ดมะเขือเทศหรือเมล็ดฟักทอง)
2. บอกให้เด็กๆ เลือกอันที่เขาคิดว่าสำคัญที่สุด และให้อธิบายว่าเพราะอะไรพวกเขาจึงคิดเช่นนั้น
3. อธิบายว่าของอย่างหนึ่งไม่ได้สำคัญไปกว่าอีกสิ่งหนึ่งแต่อย่างไร (เช่น ข้าวสาลีใช้สำหรับทำขนมปัง และเมล็ดมะเขือเทศใช้ปลูกต้นมะเขือเทศเพื่อให้เรากิน เมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งหรือต้นไม้ต้นหนึ่งไม่ได้สำคัญกว่าเมล็ดหรือต้นไม้อื่นๆ พวกมันแค่แตกต่างกันเท่านั้น)

กิจกรรมการเรียนการสอน:

ครูพูดว่า:

1. มีใครจำได้บ้างว่าครั้งที่แล้วที่เราพบกันเราได้เรียนเกี่ยวกับอะไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)
(พวกเราได้เรียนรู้ถึงความแตกต่างและความเหมือนของพวกเรา)
2. พระเจ้าทรงสร้างเราให้พิเศษและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เธอคิดว่าทำไมพระเจ้าทรงสร้างเราเช่นนั้น? (ให้เด็กๆ ตอบ) พระเจ้าสร้างให้เรามีเอกลักษณ์และพิเศษเพราะว่าพระองค์ทรงสร้างเราเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง พระเจ้ามีแผนการสำหรับชีวิตของเธอเมื่อเธอเติบโตขึ้น เป็นเหตุผลพิเศษที่พระเจ้าได้ทรงสร้างเธอแบบนั้น
ให้เด็กๆ ดู ข้อพระคัมภีร์ที่ได้เขียนไว้บนกระดานดำหรือกระดาษแข็ง และอ่าน: ปฐมกาล 1:27
“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น
พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นและได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง”
3. พระเจ้าไม่ได้ทำสิ่งที่ผิดพลาด พระองค์ได้ทรงสร้างเราให้แตกต่างกัน เหมือนกับเมล็ดพืชที่ถูกสร้างให้เป็นต้นไม้ที่แตกต่างกัน ไม่มีสิ่งใดที่สำคัญกว่ากัน
4. เธอคิดว่าทำไมพระเจ้าต้องการให้เรามีใจเมตตาต่อกัน? (ให้เด็กๆ ตอบ)
5. พระเจ้าต้องการให้เรามีใจเมตตาต่อกัน แม้ว่าเรานั้นแตกต่างกัน จำข้อพระคัมภีร์ สดุดี 139: 13-14 “เพราะพระองค์ทรงปั้นส่วนภายในของข้าพระองค์ พระองค์ทรง

ทอข้าพระองค์เข้าด้วยกันในกรรมมารดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์โมทนาพระคุณ
พระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดใจอย่างน่ากลัว”

เพลง: เป็นเพื่อนกัน

1. สอนให้เด็กๆ ร้องเพลงนี้: (ร้องเพลงนี้ตามทำนองที่ครูชอบ) (หรือท่องเป็นประโยคถ้าคุณไม่สามารถหาทำนองเพลงได้)

ท่อนที่ 1: รักซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

รักซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

พระเจ้ารักเราและทรงต้องการให้เรารักซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

ท่อนที่ 2 (ใช้ทำนองเดียวกัน)

ช่วยซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

ช่วยซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

พระเจ้ารักเราและทรงต้องการให้เราช่วยซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

ท่อนที่ 3 (ใช้ทำนองเดียวกัน)

รับใช้ซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

รับใช้ซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

พระเจ้ารักพวกเราและทรงต้องการให้เรารับใช้ซึ่งกันและกันและเป็นเพื่อนกัน

2. เมื่อเด็กๆ ได้ฟังเพลงแล้ว ขอให้เด็กบางคนช่วยคุณคิดทำทางประกอบเพลงอย่างง่ายๆ (เช่น ไขว้มือที่หน้าอกของคุณเมื่อคุณร้องคำว่า “รักซึ่งกันและกัน”)
3. ให้เด็กๆ ยืนขึ้นและร้องเพลงด้วยกัน พร้อมกับทำท่าทางประกอบประมาณสองหรือสามรอบ

ข้อท่องจำ : เอเฟซัส 4:32

ให้เด็กๆ นั่งลง

แบ่งปันพระธรรมเอเฟซัส 4:32 กับเด็กๆ “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษ
ให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น”

ครูพูดย้ำกับเด็กๆ ว่าพระเจ้าต้องการให้เราใจเมตตาต่อกัน

งานฝีมือ: เป็นผู้ใจเมตตา

ให้เด็กๆ ย้ายไปยังบริเวณที่ทำงานฝีมือ

1. ต่อไปให้เด็กๆ วาดรูปหัวใจและเขียนข้อความว่า “มีใจเมตตาต่อกัน” หรือถ้าเป็นไปได้ให้ตัดรูปหัวใจและเขียนข้อพระคัมภีร์ “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น”
เอเฟซัส 4:32 ลงบนรูปหัวใจนั้น

2. ถ้ามีอุปกรณ์คุณสามารถให้เด็กๆ ระบายสีรูปหัวใจของพวกเขา

ส่วนผสม:

- สีระบาย
- แป้ง 2 ถ้วย
- น้ำเย็น 4 ถ้วย
- เกลือประมาณหยิบมือ
- ผงสี

วิธีทำ:

1. ผสมแป้งและน้ำเข้าด้วยกัน แล้วนำไปต้มด้วยไฟอ่อนๆ คนจนเหนียว แล้วปล่อยให้เย็น
2. ผสมเกลือ
3. ใส่ผงสี หรือสีอื่นๆ ที่สามารถหาได้
4. ใส่ในภาชนะและเก็บไว้ในตู้เย็นหรือที่เย็น

การสรุปบทเรียน:

ให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม

1. อ่านข้อพระคัมภีร์ให้เด็กๆ ฟังอีกครั้ง “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น” เอเฟซัส 4:32
ครูพูดว่า: ให้เรามาศึกษาข้อพระคัมภีร์นี้ด้วยกัน การสอนข้อพระคัมภีร์ที่ละน้อยๆ นั้นเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุด (เช่น ครูพูดว่า “และท่านจงเมตตาต่อกัน” และให้เด็กๆ พูดตาม ต่อไป ครูพูดว่า “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน” แล้วให้เด็กพูดตาม)
2. ให้เด็กๆ นำกระดาษรูปหัวใจของพวกเขากลับไปที่บ้านเพื่อแบ่งปันให้กับคนในครอบครัว
3. พูดคุยกับเด็กๆ ว่าพระเจ้าต้องการให้เรายอมรับทุกคน แม้ว่าพวกเขาจะแตกต่างจากพวกเรา
พระเจ้าทรงสร้างเราให้พิเศษและต้องการให้เราใจเมตตาต่อกัน

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดที่ใช้ได้ดี กิจกรรมใดที่ใช้ไม่ได้ผล ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปให้ดีขึ้นได้อย่างไร)

การประเมินผลผู้เรียน:
